

MAPAŠKOLY

Analýza Mapy školy I

ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy
individualizovaná zpráva

Analýza Mapy školy

Následující text obsahuje shrnutí výsledků projektu **Mapa školy ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy**. Realizátorem byla společnost SCIO. Dotazníkového šetření Mapa školy pro základní školy se v roce 2009 zúčastnilo celkem 127 185 respondentů ze 298 základních škol.

Zpráva je tematicky rozdělena do jedenácti částí:

1. Cíle školy
2. Školní vzdělávací program
3. Výběr školy
4. Spokojenost se školou
5. Kvalita a forma výuky
6. Hodnocení
7. Vztahy
8. Bezpečné a zdravé prostředí
9. Spolupráce
10. Materiální zázemí
11. Školní NEJ

Výsledky v této zprávě se často vztahují k souhrnným výsledkům za všechny základní školy, proto je možné hledat položky, které se významně vychylují od průměrně dosahovaných hodnot, a interpretovat tak výsledky ve vztahu k ostatním školám. Závěr obsahuje shrnutí v podobě SWOT analýzy, která poskytuje přehled silných a slabých stránek školy či existujících příležitostí a ohrožení.

1. Cíle školy

Definování hlavních cílů školy

Rodiče

Mezi hlavní cíle vaší školy podle rodičů patří zejména získání maxima vědomostí, naučit se učit se, vyhledávat a zpracovávat informace a naučit žáky spolupracovat v kolektivu. Podle rodičů mezi hlavní cíle nepatří příprava na přijímací zkoušky či naučit žáky slušně se chovat. Také si nemyslí, že by škola měla naučit žáky naučit se obhajovat vlastní názor a vést diskusi. Rodiče žáků prvního a druhého stupně smýšlejí o cílech velmi podobně a nelze najít v odpovědích těchto dvou skupin žádné výrazné rozdíly.

Učitelé

Učitelé o cílech školy smýšlejí v nejsilnější položce odlišně. Dvě třetiny učitelů pokládají za hlavní cíl školy naučit žáky učit se, vyhledávat a zpracovávat informace. Jen 8 procent učitelů si myslí, že by cílem žáků mělo být získání maxima znalostí a vědomostí. V tom se však velmi liší od rodičů, kteří právě získání maxima znalostí a vědomostí ve většině případů považovali za hlavní cíl školy. Zároveň se v tomto ohledu výrazně liší od průměrně dosahovaných hodnot na ostatních ZŠ. Za hlavní cíl učitelé také považují naučit žáky spolupracovat v kolektivu a vycházet a jednat s lidmi. Dosažené hodnoty získané ve vaší škole se značně liší od průměru. Učitelé v porovnání s ostatními ZŠ kladou mnohem menší důraz na to, aby se žáci naučili samostatně řešit problémy. Naopak větší důraz kladou

na to, aby se žáci naučili dodržovat pravidla a respektovat autoritu. Nikdo z učitelů se nedomnívá, že by mezi hlavní úkoly školy měla patřit příprava na přijímací zkoušky.

Žáci

Samotní žáci se stejně jako rodiče domnívají, že je to zejména naučit se spolupracovat v kolektivu, co je hlavním cílem školy. Za důležitý cíl také považují naučit se učit se, vyhledávat a zpracovávat informace. Třetina žáků si myslí, že je důležité se ve škole naučit obhajovat vlastní názor a vést diskusi. Podprůměrnou hodnotu lze vysledovat u položky, která vypovídá o tom, do jaké míry žáci považují položku „dobře se připravit na přijímací zkoušky“ za důležitý cíl školy. Jen 14 procent žáků považuje tento cíl školy za důležitý, zatímco na ostatních ZŠ je to třetina žáků.

Naplnění hlavních cílů školy

Předchozí text vypovídal o tom, jaké jsou hlavní úkoly vaší školy, nyní se podívejme, jak se cíle daří naplňovat. Rodiče jsou relativně optimističtí a domnívají se, že většinu cílů, ať už jsou považovány za hlavní či méně důležité, se daří škole naplňovat velmi dobře. I učitelé jsou přesvědčeni, že se většinu cílů školy daří naplňovat. V téměř všech položkách jsou o tom přesvědčeni více než učitelé na ostatních ZŠ. Podle nich se nejlépe škole daří naučit žáky slušně se chovat a trochu paradoxně připravit žáky na přijímací zkoušky. Příprava na přijímací zkoušky totiž podle všech třech skupin respondentů nepatří mezi hlavní cíle školy. Již méně se podle učitelů daří žáky naučit fakta.

2. Školní vzdělávací program

Následující oblast se týká reformy základního školství. Celkově lze konstatovat, že jsou rodiče vaší školy nadprůměrně informováni o reformě základního školství. Dvě třetiny rodičů dostaly od školy nějaké informace o probíhající reformě základního školství či si na to alespoň matně vzpomínají. 27 procent žádné informace od školy nedostala. Skoro všichni rodiče by ale měli zájem dozvědět se o reformě více. Největší zájem o informace o reformě mají rodiče žáků prvního, druhého a devátého ročníku. Učitelé vaší školy nejsou nakloněni přechodu ke školním vzdělávacím programům. V tomto ohledu se vaše škola výrazně liší od ostatních ZŠ. Zatímco na ostatních ZŠ je to průměrně jen přibližně polovina učitelů, která hodnotí přechod ke školním vzdělávacím programům negativně, u vás jsou to dvě třetiny učitelů. Z výsledků je tedy patrné, že učitelé vaší školy vnímají přechod ke školním vzdělávacím programům spíše negativně.

3. Výběr školy

Další otázka dotazníkového šetření se týkala toho, podle čeho se rodiče při výběru školy pro své dítě rozhodovali. Nejdůležitějším faktorem, který ovlivnil rozhodnutí většiny rodičů, je vzdálenost od bydliště tak, aby dítě nemuselo dojíždět příliš daleko. To hrálo roli u 67 procent rodičů. Spádovost školy je tedy tak velká, že zajistila u více než dvou třetin respondentů to, že si vybrali právě vaší školu. Téměř polovina rodičů odpověděla, že neměla v podstatě jinou volbu. Zajímavé je, že se skoro nikdo z rodičů nerozhodoval na základě pověsti školy. Pověst školy byla rozhodující jen pro 4 procenta rodičů, zatímco na ostatních školách byla rozhodující pro téměř pětinu rodičů.

4. Spokojenost se školou

Spokojenost rodičů

Podle odpovědí na otázku, zda by rodiče vaši školu svým přátelům doporučili, lze říci, že je většina rodičů se školou spokojena, i když míra spokojenosti se v jednotlivých ročnících liší. Nejvíce jsou zřejmě spokojeni rodiče žáků prvního a osmého ročníku, nejméně rodiče žáků sedmého a druhého ročníku. Ti na tuto otázku odpovídají výrazně podprůměrně než rodiče ostatních ZŠ.

Spokojenost učitelů

Učitelům se zřejmě na vaší škole velmi líbí. Naprostá většina totiž odpověděla, že je ráda, že učí právě na vaší škole. Ve vaší škole je podle učitelů ve srovnání s ostatními ZŠ výrazně lepší atmosféra a vnitřní klima. Učitelé hodnotí atmosféru a vnitřní klima nejlepšími známkami, nikdo z učitelů atmosféru neuděluje méně než šest bodů z možných sedmi. Úplně nejlepší hodnotou tuto otázku ohodnotilo 42 procent učitelů, zatímco v jiných ZŠ to bylo přibližně dvakrát méně. Jen 16 procent učitelů by se nestalo učitelem, kdyby se mohlo znovu rozhodnout. To je výrazně pozitivnější výsledek než u učitelů ostatních ZŠ, kde je to průměrně okolo čtvrtiny učitelů, která by se učitelem nestala, kdyby měla možnost vrátit se na začátek a znovu se rozhodnout. Zároveň polovina učitelů jednoznačně odpovídá, že by se učitelem(kou) znovu stala, což je ve srovnání se 41 procenty na ostatních ZŠ výrazně lepší výsledek.

Klima školy

Většina žáků druhého stupně se ve škole cítí dobře. Zároveň se většina žáků cítí dobře ve své vlastní třídě a dobře se jim tam pracuje. Žáci prvního stupně hodnotí školu velmi pozitivně. Jedničkou ohodnotilo školu 69 procent žáků. Jediní žáci čtvrtého ročníku odpovídají na otázku, zda jsou rádi, že mohou chodit právě do vaší školy, spíše negativně. Všichni žáci na prvním stupni ale odpovídají, že se do školy těší.

Ve spokojenosti žáků jednotlivých ročníků druhého stupně lze spatřovat určité rozdíly. Nejvíce jsou spokojeni žáci osmého a devátého ročníku. Ti odpovídají na otázku, zda jsou rádi, že mohou chodit právě do vaší školy, nadprůměrně.

5. Kvalita a forma výuky

Kvalita pedagogické práce

Kdyby si rodiče mohli vybrat, na jakou vzdělávací oblast by se měla škola zaměřit, vybrali by si cizí jazyky, sport či informační a komunikační technologie. Téměř třetině rodičů vyhovuje situace taková, jaká je nyní. Lze říci, že s vyššími ročníky spokojenost s kvalitou výuky klesá.

Učitelé se o kvalitě výuky vyjadřují velmi pozitivně a většina jí uděluje druhou nejlepší známku (šest bodů ze sedmi možných). Ve vaší škole podle rodičů existují velké rozdíly v přístupu jednotlivých učitelů k výuce, a to zejména podle rodičů žáků prvního stupně. Za jednoznačně největší nedostatek ve své vlastní práci učitelé považují to, že nedokážou žáky zaujmout. Zřejmě tento fakt představuje pro učitele velký problém, protože ho zmiňuje celá polovina učitelů, což je pětikrát více než na ostatních ZŠ. Naopak nikdo nezmiňuje nedostatečné pracovní nasazení či nedostatky v pedagogické a psychologické přípravě. Pozitivní zprávou je, že se učitelům vaší školy daří doplňovat si kvalifikaci.

Polovina učitelů zmiňuje průběžné doplňování kvalifikace jako něco, co se jim v současné době především daří. Nadprůměrně se jim také daří navazovat vztahy s kolegy.

Rodiče ani učitelé si nemyslí, že by byli žáci učením příliš přetěžováni. Žáci druhého ročníku si však v mnoha případech myslí opak a ve čtvrtině případů se domnívají, že jsou učením přetěžováni.

Průběh výuky

Ve vaší škole si mohou žáci častěji vybrat cvičení podle sebe. V hodinách se alespoň někdy pracuje ve skupinkách. Ve srovnání s ostatními ZŠ se ve vaší škole nestává tak často, že celou hodinu žáci jenom poslouchají nebo si zapisují to, co jim učitel/ka vykládá. Ve vaší škole také žáci častěji během hodin pracují na řešení nějakého problému v týmech. Častěji také žáci hledají odpovědi na otázky v knihách, na internetu či v časopisech. Polovina žáků odpovídá, že se alespoň v menšině hodin diskutuje, podle více než poloviny se diskutuje ve většině hodin. Výsledky jsou opět ve srovnání s ostatními ZŠ nadprůměrné. Téměř polovina žáků uvádí, že se občas učí nazpaměť něco, přestože ani neví, co to znamená. Ve vaší škole se podle žáků 2. stupně učitelé ve většině případů snaží, aby žáky učení bavilo, jen 7 procent se podle žáků vůbec nesnaží. Více než třetina žáků 2. stupně se obává, že kdyby učitelům při hodině řekla, že něco během hodiny nestihla, většina učitelů by se kvůli tomu naštvála či by je kvůli tomu zesměšnila. Učitelé vaší školy dávají žákům 1. stupně druhou šanci. Většina dává možnost žákům si opravit to, co se jim zrovna nepovede. Pozitivní zprávou je, že většinu žáků 1. stupně škola baví.

Zpětná vazba

Podle žáků druhého stupně má nadprůměrný počet učitelů od žáků zpětnou vazbu. Třetina žáků odpovídá, že se většina učitelů žáků ptá na to, jaká činnost je v hodině zaujala, jak se jim hodina líbila atd. Učitelé ve srovnání s ostatními ZŠ mají podle vlastních výpovědí dostatek informací o tom, jak žákům vyhovuje jejich způsob výuky, její forma, tempo a srozumitelnost. Učitelé žáků prvního stupně skoro vždy nechávají žáky vyjádřit svůj názor.

Zlepšování výsledků žáků ve vzdělávání

Následující text podává významnou informaci o tom, jaké jsou největší překážky, které brání žákům dosahovat lepších výsledků. Největší překážkou je podle samotných žáků jednoznačně nedostatek času na učení a vlastní neochota a nedostatek vůle. Tuto překážku uvádí polovina žáků. Dalšími překážkami, které zmínila pětina žáků, je nedostatek času na učení. Na rozdíl od ostatních ZŠ skoro nikdo z žáků jako překážku nezmiňuje nepřízeň učitelů. Učitelé se domnívají, že největší překážkou v dosahování lepších výsledků je zejména neochota, nedostatek vůle dítěte a také ve dvou třetinách případů neukázněnost a neschopnost se soustředit. S tím mají podle učitelů problém dvě třetiny žáků. Rodiče souhlasí s učiteli a domnívají se, že je to zejména neochota a nedostatek vůle dítěte, co brání žákům v dosahování lepších výsledků.

Co ve výuce chybí

Polovina žáků 2. stupně by ocenila, kdyby byla výuka doplněna praktickými činnostmi, prováděním pokusů. Také jim zřejmě chybí práce ve skupinkách. Téměř polovina žáků by si totiž přála, aby byla výuka doplněna úkoly, které by žáci vypracovávali ve skupinkách. Stejně tak by ocenili více samostatné práce. Třetina by výuku doplnila samostatným vyhledáváním informací v knihovně a na internetu. Rodičům chybí ve výuce více exkurzí, samostatné vyhledávání informací v knihovně a na internetu a výuka formou projektů spojující více předmětů. Naopak nijak nepreferují samostudium

pomocí výukových programů či zadávání rozsáhlejších úkolů trvajících delší časové období. Téměř čtvrtina rodičů však preferuje klasickou formu výuky, kterou považuje za nejefektivnější.

Volitelné předměty

Třetina žáků 2. stupně je spokojena či spíše spokojena s počtem volitelných předmětů v rozvrhu. Úplně spokojeno je jen 26 procent z nich. Téměř pětina si myslí, že jich je málo, a zároveň téměř polovina, že jich je naopak moc. To je v porovnání s ostatními ZŠ nadprůměrná hodnota. Jen 6 procent žáků si stěžuje, že si musí zvolit to, co nechce. Rodiče jsou s nabídkou volitelných předmětů relativně spokojeni, i když jsou spokojeni v průměru méně než na ostatních ZŠ.

Oblíbenost předmětů

Nejméně oblíbenými předměty žáků 1. ročníků vaší školy jsou prvouka a výtvarná výchova, nejoblíbenějšími pak matematika a tělesná výchova. Ve 2. ročníku nejsou populární český jazyk a prvouka, nejoblíbenějšími předměty potom jsou tělesná výchova a výtvarná výchova. Ve třetí třídě mají žáci nejméně rádi český jazyk a výtvarnou výchovu, nejvíce mají rádi tělesnou výchovu. Ve čtvrté třídě se skoro nikdo netěší na český jazyk, naopak na tělesnou výchovu či matematiku se většina těší. V páté třídě lze najít velký rozdíl mezi výsledky chlapců a dívek. Zatímco polovina dívek považuje matematiku za nejneoblíbenější předmět, z chlapců ji nezmiňuje nikdo. Chlapci se naopak ve 40 procentech případů netěší na český jazyk, zatímco z dívek je to jen desetina. Žáci pátého ročníku se velmi těší se na tělesnou a výtvarnou výchovu. V šesté třídě jsou stoprocentně nejméně oblíbenými předměty matematika a český jazyk. Žáci šesté třídy mají rádi přírodopis a dějepis. V sedmé třídě se nejméně oblíbeným předmětem stává poprvé angličtina, na kterou se netěší téměř polovina žáků. Žáci mají naopak rádi dějepis. Žáci osmé třídy nemají rádi český jazyk, na výsluní je chemie, na kterou se těší dvě třetiny žáků. Jsou to zejména dívky, které mají rády chemii. Žáci devátého ročníku nemají rádi zejména německý jazyk, naopak mají rádi přírodopis. Zde je ale velký rozdíl mezi dívkami a chlapci. Jsou to zejména dívky, které mají rády přírodopis.

6. Hodnocení

Rodiče vašich žáků jsou v polovině případů přesvědčeni o tom, že hodnocení pomocí známek je nejvhodnější. Čtvrtina rodičů si myslí, že by se u některých předmětů měly dávat známky, u některých by mělo být slovní hodnocení. Čtvrtina rodičů by uvítala u všech předmětů hodnocení pomocí známek i slovní hodnocení. Podle učitelů by naprostá většina žáků ve svém studijním úsilí polevila, kdyby věděla, že bude dostávat jen jedničky a dvojky. Učitelé jsou o tom přesvědčeni mnohem více než učitelé na ostatních školách. Špatnou zprávou je, že většina učitelů bere při klasifikaci v úvahu kázeň žáků v hodinách. Lze říci, že je kázeň při klasifikaci brána v úvahu výrazně více než na ostatních ZŠ. Zatímco na vaší škole bere kázeň žáků v hodinách v potaz 59 procent učitelů, na ostatních ZŠ je to 41 procent učitelů. Podle odborné literatury by se ovšem kázeň do klasifikace promítat neměla. Většina rodičů si myslí, že je jejich dítě většinou hodnoceno objektivně. Výjimkou jsou rodiče žáků druhého, třetího a čtvrtého ročníku, kteří o tom již moc přesvědčeni nejsou. Jen menšina žáků 2. stupně má alespoň v nějakých hodinách možnost hodnotit ve škole své vlastní výkony a vystoupení svých spolužáků.

7. Vztahy

Učitelé – žáci

Žáci vaší školy si myslí, že ne všichni učitelé jednají fér – např. nedrží dané slovo a nesplní to, co slíbí, a to zejména v šestém ročníku. Na druhou stranu v osmém a devátém se hodnota liší od průměrně dosahovaných hodnot na ostatních ZŠ, a to v pozitivním smyslu. Většina učitelů se sama o sobě domnívá, že bere své žáky jako své partnery a chová se k nim korektně. Opak se nedomnívá nikdo z učitelů. Zároveň se ve vaší škole najdou žáci, kteří mají vážné výhrady k chování jich samých k učitelům. I samotní učitelé mají výhrady k chování žáků, i když mnohem menší než na ostatních ZŠ. Téměř polovina odpovídá, že je to jen výjimečně, kdy mají vážné výhrady k chování žáků. Na 1. stupni panuje důvěra žáků k učitelům. Skoro všichni by se na své učitele obrátili s prosbou o pomoc a zároveň mají pocit, že jim učitelé poradí, když něco potřebují.

Vztahy mezi žáky

Vztahy mezi žáky na druhém stupni jsou alespoň podle výsledků dotazníků až na výjimky celkem dobré. Nejlepší vztahy deklarují studenti devátého ročníku. Učitelé mají však často pocit, že se někteří žáci ve vaší škole navzájem zesměšňují a ponižují. V tomto směru jste na tom však trochu lépe než ostatní ZŠ. Podle rodičů jsou vztahy mezi žáky školy ve většině případů velmi dobré, výjimkou je podle nich první a druhý ročník. Zde si rodiče myslí, že vztahy mezi žáky moc dobré nejsou. Na 1. stupni má většina žáků ve třídě kamarády. Vztahy mezi žáky podle nich samotných jsou zřejmě až na čtvrtý ročník dobré. Žáci čtvrtého ročníku odpovídají, že se k nim ostatní žáci nechovají moc hezky.

Učitelé – učitelé

Učitelé se domnívají, že mezi sebou dostatečně spolupracují při plánování výuky a její realizaci. V tomto ohledu výrazně vynikáte nad ostatními ZŠ.

Rodiče – učitelé

Rodiče jsou relativně spokojeni, jak se k nim učitelé školy chovají. Míra spokojenosti se ale v jednotlivých ročnících velmi liší. Nejvíce jsou se vztahy k učitelům spokojeni rodiče žáků osmého ročníku, nejméně jsou spokojeni rodiče čtvrtého ročníku. Lze tedy již podruhé vysledovat podprůměrné hodnoty ve čtvrtém ročníku, který se alespoň podle výsledků zdá problematický.

Žáci – rodiče

Z výsledků je patrné, že ne všichni žáci se obracejí na své rodiče v případě, že mají nějaký problém. Zejména pak žáci druhého ročníku by se ne vždy na své rodiče obrátili v případě, že by měli ve škole nějaký problém.

Učitelé – vedení školy

Vedení dokáže ocenit práci učitelů. Naprostá většina učitelů totiž odpovídá, že vedení jejich práci oceňuje. Zároveň si 83 procent učitelů myslí, že má reálnou možnost zasahovat do rozhodnutí, která se týkají chodu školy a její budoucnosti, což je velmi kladný výsledek. Na ostatních ZŠ se totiž to samé domnívá pouze 61 procent učitelů. Vaše škola je zřejmě velmi dobře řízena. Jsou o tom přesvědčeni jak učitelé, tak rodiče. Zatímco na ostatních ZŠ je o dobrém řízení školy bez žádných výhrad přesvědčeno v průměru pouze 40 procent učitelů, na vaší škole je to 75 procent.

8. Bezpečné a zdravé prostředí školy

Podle rodičů zažívají některé děti kvůli škole strach. Jsou to zejména rodiče žáků sedmého ročníku, kteří v 17 procentech případů odpovídají, že jejich děti zažívají kvůli škole strach.

Nejčastěji se žáci prvního stupně bojí starších spolužáků, cesty do školy nebo ze školy, někoho ve třídě. Ve třetím ročníku se 83 procent dívek bojí starších spolužáků a polovina z nich také cesty do školy. V pátém ročníku je to 60 procent dívek, které se bojí cesty do školy. Třetina dívek pátého ročníku se bojí někoho ve třídě. Chlapci se ve většině případů ničeho nebojí.

Většina žáků 2. stupně ví, u koho hledat pomoc, kdyby jí někdo dlouhodobě a opakovaně ubližoval. Problém však je, že mnoho žáků sedmého i osmého ročníku neví ve škole o žádné důvěryhodné osobě, na kterou by se obrátili s problémem nebo se žádostí o důvěrnou radu. Naopak v deváté třídě úplně všichni žáci odpověděli, že o důvěryhodné osobě vědí.

Velmi pozitivní zprávou je, že se ve vaší škole na druhém stupni nevyskytuje šikana v takovém rozsahu jako v průměru na ostatních ZŠ, i když jistá míra šikany se zřejmě u vás vyskytuje. 13 procent žáků bylo svědkem šikany a pětina žáků někdy slyšela, že někoho šikanovali. 3 procenta žáků prohlásila, že byla šikanována, 2 procenta žáků přiznala, že se šikanování účastnila. 71 procent žáků však odpovídá, že se s šikanou nesetkalo, zatímco na ostatních ZŠ je to jen 42 procent. Nejvíce se šikana objevuje v sedmém ročníku. Tam 28 procent žáků prohlásilo, že bylo svědkem šikany. Zatímco na ostatních ZŠ je to skoro třetina učitelů, která je přesvědčena, že se na jejich škole občas vyskytují závažné negativní jevy, u vás si to nemyslí vůbec nikdo z učitelů. Všichni učitelé si myslí, že se vaší škole daří problém šikany velmi dobře řešit.

9. Spolupráce

Rodiče se domnívají, že nemají reálnou možnost ovlivňovat chod školy a podílet se na rozhodování o její budoucnosti. Učitelé jsou ale přesvědčeni o opaku a domnívají se, že rodiče ovlivňovat chod školy mohou. Zároveň si myslí, že by rodiče měli být ve vztahu ke škole aktivnější. Také v mnoha případech nepovažují stávající úroveň spolupráce rodiny a školy za vyhovující a domnívají se, že by se škola i rodiče měli snažit vzájemnou spolupráci prohlubovat. Rodiče však považují stávající úroveň spolupráce rodiny a školy za vyhovující.

Skoro všichni rodiče se podle učitelů alespoň trochu zajímají o dění ve škole. Zároveň se většina rodičů domnívá, že je dostatečně informována o dění ve škole. Většině rodičů také vyhovuje způsob informování o dění ve škole. Většině vyhovují termíny i způsob informování. Rodiče mají zájem se spolupodílet na spolupráci při realizaci některých školních projektů, besed, akcí či na hodnocení žáků. Podle učitelů by rodiče měli zasahovat do personálního obsazení školy, metod výuky a obsahu výuky.

Celkově lze říci, že učitelé i rodiče považují stávající úroveň spolupráce rodiny a školy za vyhovující, myslí si však, že by se škola i rodiče měli snažit vzájemnou spolupráci prohlubovat a také že by rodiče měli být ve vztahu ke škole aktivnější.

10. Materiální zázemí

Učitelé ve vaší škole jsou velmi spokojeni s materiálním vybavením školy. Hodnocení je v této oblasti nadprůměrné. I rodiče hodnotí materiální zázemí vaší školy nadprůměrně. Žáci druhého stupně hodnotí materiální zázemí vaší školy pozitivně, opět nadprůměrnými hodnotami.

11. Školní NEJ

Rodiče

Rodiče si jednoznačně nejvíce na vaší škole váží vedení školy. Tuto položku za NEJ školy zvolila polovina učitelů. Také si váží přístupu učitelů k žákům a toho, jak se k nim chovají učitelé. Naopak jim nejvíce vadí vztahy mezi žáky navzájem. 38 procentům rodičů nic na škole nevádí a nic by neměnili.

Učitelé

Učitelé si stejně jako rodiče nejvíce váží vedení školy. Také oceňují mimoškolní akce pořádané školou a dobré vztahy mezi učiteli. Učitelům celkově nejvíce vadí chování žáků, a to nejen špatná kázeň při hodinách, ale také špatné vztahy mezi žáky navzájem. Čtvrtina učitelů je však spokojena a nic by ve škole neměnila, což je opět nadprůměrný počet.

Žáci

Žáci 2. stupně si nejvíce váží vedení školy za to, že se snaží řešit problémy a věci zlepšovat. Na druhém místě si váží učitelů (zajímá je, co si žáci myslí, jsou ochotní, trpěliví) a dále také vzhledu budovy, vybavení tříd a chodeb apod. Nejsou spokojeni s výběrem kroužků a výběrem volitelných předmětů.

12. Souhrnné hodnocení

Učitelé, rodiče i žáci druhého stupně hodnotí atmosféru školy výrazně nadprůměrně, žáci prvního stupně mírně podprůměrně. Oblast vnějších vztahů je učiteli i rodiči hodnocena opět nadprůměrně, žáky prvního stupně mírně podprůměrně. Oblast vnitřních vztahů je rodiči, učiteli i žáky druhého stupně hodnocena výrazně nadprůměrně, žáky prvního stupně průměrně.

Oblasti chování a výchovy jsou žáky prvního stupně hodnoceny podprůměrně, rodiči, žáky druhého stupně a hlavně učiteli jsou však chování a výchova hodnoceny výrazně nadprůměrně.

Kvalita výuky je rozdělena do dvou oblastí: zaměření na vzdělávání ke klíčovým kompetencím a kvalita výuky se zaměřením na znalosti. V oblasti zaměření na kompetence hodnotí učitelé a žáci druhého stupně vaši školu jako nadprůměrnou, rodiče jako průměrnou, žáci prvního stupně jako mírně podprůměrnou. Oblast zaměření na znalosti rodiče hodnotí mírně podprůměrně, učitelé průměrně, žáci druhého stupně nadprůměrně.

Oblast materiálních podmínek vidí učitelé a žáci druhého stupně na velmi vysoké úrovni a hodnotí ji nadprůměrně, žáci prvního stupně a rodiče tuto oblast hodnotí průměrně.

Na základě rozložení výsledků v jednotlivých oblastech lze tedy říci, že vaše škola je ve srovnání s jinými školami výrazně nadprůměrná.

SWOT ANALÝZA ŠKOLY

<p>Silné stránky (přednosti)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vedení školy 2. Ocenění učitelů ze strany vedení 3. Kvalita výuky (jak zaměřena na znalosti, tak na kompetence) 4. Materiální vybavení školy 5. Atmosféra a celkové klima školy 6. Vztahy mezi učiteli 7. Vztahy mezi žáky na prvním stupni (kromě 4. ročníku) 8. Vztahy mezi žáky na druhém stupni 9. Vztahy mezi žáky a učiteli 10. Důvěra žáků k učitelům 11. Nízký výskyt šikany 12. Efektivní řešení šikany ze strany školy 13. Spolupráce mezi učiteli při plánování a realizaci výuky 14. Zájem rodičů o dění ve škole a o práci a chování svých dětí 15. Příprava na přijímací zkoušky 16. Možnost učitelů ovlivnit chod školy 17. Učitelé dávají žákům druhou šanci 18. Oblíbenost matematiky 19. Žáci se učí spolupracovat v kolektivu, vycházejí a jednat s lidmi a diskutovat 20. Učitelé mají od žáků zpětnou vazbu 	<p>Slabé stránky (nedostatky)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Chování žáků se promítá do klasifikace 2. Chování žáků 3. Nedostatečná práce ve skupinkách 4. Nedostatečná znalost nových metod a postupů 5. Nedostatečná samostatná práce žáků 6. Učitelé nedokážou žáky zaujmout, nadchnout je pro věc 7. Počet volitelných předmětů 8. Výběr kroužků 9. Strach dívek na prvním stupni ze starších spolužáků 10. Přejít ke školním vzdělávacím programům 11. Nemožnost rodičů ovlivnit chod školy 12. Neoblíbenost českého jazyka
<p>Příležitosti pro rozvoj školy</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Významná spádovost školy 2. Doplnování kvalifikace učitelů 3. Přístup učitelů k rodičům 4. Vhodný způsob sdělování informací rodičům 5. Zájem rodičů o reformu školství 6. Zájem rodičů o dění ve škole a o práci a chování svých dětí 7. Zájem rodičů o spolupráci na realizaci některých projektů školy 8. Materiální vybavení školy 9. Mimoškolní akce 	<p>Vnější ohrožení pro rozvoj školy</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pověst školy 2. Nedostatek podpory a motivace žáků v rodině 3. Nedostatek času na učení 4. Přestup učitelů na jinou školu 5. Úbytek žáků 6. Nedostatečná prestiž vzdělání obecně

SWOT analýza poskytuje přehled silných a slabých stránek školy a existujících příležitostí a ohrožení. I když je v ní uvedeno mnoho slabých stránek, nelze je všechny považovat za stejně závažné. Výsledky vás mohou inspirovat k případné diskusi a reflexi. Podrobné informace k SWOT analýze najdete v souhrnné zprávě.

Jak dále pracovat s takto vytvořenou SWOT analýzou

SWOT analýzu můžeme chápat jako kombinaci dvou analýz (S-W a O-T). Vnější a vnitřní faktory však nepůsobí na chod školy izolovaně, díky této analýze zjistíme, kde jsou slabiny a rizika školy, které můžeme díky přednostem a příležitostem snížit či eliminovat. Kombinací vnitřních a vnějších faktorů získáme **čtyři strategie dosahování úspěchu**:

SO – využívání silných stránek na získání výhody (příležitostí)

WO – překonávání slabin (nedostatků) využitím příležitostí

ST – využívání silných stránek (předností) na čelení hrozbám (rizikům)

WT – minimalizování slabin a čelení hrozbám

Tyto čtyři strategie nejsou oddělenými procesy, naopak se mohou překrývat, prolínat a navazovat na sebe. Jedno ze schémat strategických kroků by vypadalo např. takto: Uvědomíme si hrozbu, zjistíme příležitost a využijeme silných stránek, abychom tuto příležitost využili a udělali z ní další silnou stránku, tu pak využijeme na čelení hrozbám.

Doporučení následujících kroků:

- SWOT analýza nám ukazuje, KDE jsme NYNÍ
- Diskuze vedení školy a pedagogického sboru nad KDE jsme NYNÍ a kde bychom chtěli být, porovnání stávajícího stavu a cílů školy (KAM směřujeme)
- Upřesnění plánů a cílů školy (ČEHO chceme dosáhnout)
- Zvolení strategie školy zahrnující využití silných stránek a příležitostí k dosažení cílů (JAK toho dosáhneme a pomocí jakých NÁSTROJŮ, popř. jak tyto nástroje získat)

Sledovat, jak se TO DAŘÍ (zmapování situace po určité době, například opakovaním účasti v projektu Mapa školy, získáním zpětné vazby od učitelů, žáků, rodičů, vytvořením nové SWOT analýzy).

